



TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dünyanın en genç nüfusuna sahip ülkelerinden biri olmamızdan hareketle gençlerimizin gerek ülkemize gerek dünya barışına katkı sağlaması ancak nitelikli bir eğitimle ve gençlerimizi mutlu bir hayata kazandırmakla mümkündür. Bunu sağlamak, en asli sorumluluklarımızdan biri olmasının yanında başta iktidar olmak üzere tüm ülkenin uhdesindedir. Ancak son zamanlarda popülist eğitim politikalarının neticesinde mezkur sorumluluklar yerine getirilmediği gibi eğitim sistemimiz de günden güne daha kötüye gitmektedir. Bu bağlamda 12 yıllık zorunlu eğitim ve mesleki eğitime gereken önemin verilmemesi başta olmak üzere eğitim sistemindeki kötü gidişin nedenlerini ve çözümlerini tespit etmek adına Anayasamızın 98.maddesi ve TBMM İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. maddelerince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

11.07.2024

Bülent KAYA
İstanbul Milletvekili
Grup Başkanvekili

GEREKÇE:

Türk eğitim sisteminde mesleki eğitim kurumlarına gereken ağırlığın verilmemesi, hem bireysel hem de toplumsal düzeyde çeşitli olumsuzlara yol açmaktadır. Mesleki eğitim, gençlerin belirli bir meslek dalında uzmanlaşmalarını ve iş gücü piyasasına daha hazır bir şekilde girmelerini sağlar. Ancak, bu kurumlara gereken önem verilmemesi işsizlik oranlarının artışı, mesleki eğitim kurumlarının yeterince desteklenmemesi, iş gücü piyasasına donanımlı bireylerin kazandırılmaması gibi olumsuzlukları beraberinde getirmektedir. Teorik eğitime ağırlık veren genel eğitim sisteminde yetişen gençler, iş hayatına atıldıklarında pratik bilgi ve becerilerden yoksun olabilmektedirler. Bu durum, işverenlerin nitelikli eleman bulma sürecini zorlaştırırken, gençlerin de iş bulma süresini uzatmaktadır. Dolayısıyla, işsizlik oranlarının artmasına ve ekonomik durgunluğa sebep olmaktadır.



Ekonomik gelişmenin yavaşlaması, mesleki eğitimin ihmal edilmesi, sanayi ve hizmet sektörlerinde nitelikli iş gücünün eksikliğine yol açmaktadır. Teknolojik gelişmeler ve endüstriyel değişimler, mesleki bilgi ve becerilerin sürekli güncellenmesini gerektirir. Bu noktada, mesleki eğitim kurumlarının etkin bir şekilde çalışması, ekonomik kalkınmanın sürdürülebilirliği açısından kritik öneme sahiptir. Eksik mesleki eğitim, teknolojik yeniliklere adaptasyon sürecini yavaşlatmakta ve rekabet gücünü azaltmaktadır.

Mesleki eğitim kurumlarına gereken önemin verilmemesi, sosyal eşitsizliklerin derinleşmesine de yol açar. Özellikle düşük gelirli ailelerden gelen gençlerimiz, mesleki eğitim sayesinde iş hayatına daha erken ve donanımlı bir şekilde atılabilecekken bu fırsatların yetersizliği, gençlerimizin iş bulma şansını azaltmakta ve sosyoekonomik durumlarını iyileştirme fırsatlarını ortadan kaldırmaktadır. Bu da gelir dağılımındaki adaletsizliği ve toplumsal huzursuzlukları artmasına sebep olmaktadır.

Gençlerimizin ilgi ve yeteneklerine uygun mesleklerde uzmanlaşabilmeleri, motivasyonlarının artması ve kariyer planlamalarının kolaylaşması açısından oldukça önemlidir. Ancak bunun aksine yürütülen politikalar, gençlerimizin potansiyellerini keşfetmelerini zorlaştırmakta ve onları istemedikleri alanlara yönlendirmektedir. Bu durum; iş tatminsizliği, düşük verimlilik ve iş hayatında istikrarsızlık gibi sorunları beraberinde getirmektedir.

Mesleki eğitim kurumlarının ihmal edilmesi, genel eğitim sisteminin üzerindeki yükü de artırmaktadır. Her öğrencinin üniversite eğitimi alması gerektiği düşüncesi; üniversitelerin kapasitesini zorlamakta, eğitim kalitesini düşürmekte ve mezuniyet sonrası iş bulma sürecini zorlaştırmaktadır. Oysa mesleki eğitim, birçok gencin erken yaşta iş hayatına atılmasını sağlayarak genel eğitim sisteminin verimliliğini artırır.

Sonuç olarak, işsizliğin önüne geçilmesi, ülkemizin ihtiyaç duyduğu kalifiye eleman eksikliğinin giderilmesi, iktisadi kalkınmanın sağlanması, sosyal eşitsizliklerin ortadan kaldırılması ve gençlerimizin hayata katılmaları ancak mevcut zorunlu eğitim süresinin azaltılması ve mesleki eğitim kurumlarına gereken ağırlığın verilmesi ile mümkündür. Bu nedenle, mesleki eğitime daha fazla yatırım yapılması ve bu kurumların etkinliğinin artırılması, hem bireysel hem de toplumsal kalkınma için hayati öneme sahiptir.

